

ningsudvalg. Et sådant prøvningsudvalg blev nedsat i 1930, bestående af medlemmer indstillet af elværkerne, fabrikanter og importører af elmateriel, elektroinstallatører og elektrikere, og udvalget indgik med ministeriets godkendelse aftale med Københavns Belysningsvæsen om udførelse af de forudsatte prøvninger på belysningsvæsenets laboratorium. Dermed dannedes institutionen Danmarks elektriske materielkontrol, DEMKO, hvis personale blev ansat under Københavns Belysningsvæsen, men hvis udgifter blev dækket fuldt ud gennem afgifter for foretagne prøvninger og udstedte godkendelser. I 1964 blev DEMKOs personale overtaget af staten, og samtidig flyttede institutionen fra belysningsvæsenet til lejede lokaler i Herlev. Foruden at foretage prøvninger og meddele godkendelser har DEMKO udarbejdet forslag til nye bestemmelser i stærkstrømsreglementet om udførelse og prøvning af elektrisk materiel, i det væsentligste på grundlag af deltagelse i det internationale standardiseringsarbejde på det elektrotekniske område. DEMKOs forslag behandles af elektricitetsrådet inden de forelægges for ministeriet for offentlige arbejder til godkendelse, og for at tilgodese samarbejdet mellem de to organer bestemtes det i 1970, at formanden for prøvningsudvalget skulle være den til enhver tid værende formand for elektricitetsrådet. I 1978 fastsatte ministeren for offentlige arbejder en forretningsorden for DEMKO, hvorved prøvningsudvalget – der herefter benævnes bestyrelsen – blev udvidet med repræsentanter for Forbrugerrådet, Statens Husholdningsråd og DEMKOs personale.

Baggrunden for lovrevisionen

Stærkstrømsloven er senest ændret ved lov nr. 269 af 8. juni 1977 med henblik på ændring af kontrolordningen for elektrisk materiel, således at den obligatoriske typegodkendelse af materiellet forud for markedsføringen afløses af en pligt til anmeldelse af nyt materiel samtidig med markedsføringen. I forbindelse med fremsættelsen af forslaget til denne lovændring bebudede ministeren for offentlige arbejder, at der i folketingssamlingen 1978–79 ville blive fremsat forslag til en mere omfattende revision af stærkstrømsloven, hvis anvendelsesområde efter gennemførelsen af elforsyningsloven næsten er helt begrænset til de teknisk-sikkerhedsmæssige spørgsmål. Ministeriet ville derfor overveje en ændret sammensætning af elektricitetsrådet, hvis nuværende sammensætning i høj grad tager sigte på rådets tidligere opgaver med hensyn til løsning af samarbejdsspørgsmål mellem elvær-

kerne. I den forbindelse ville det være naturligt at søge tilvejebragt en sammenlægning af elektricitetsrådet og DEMKOs prøvningsudvalg, idet de to organer nu i vidt omfang beskæftiger sig med opgaver af samme art. (Folketingstidende 1976–77 Tillæg A. Sp. 3265 ff).

Som anført ovenfor er det efter loven ministeren for offentlige arbejder, der fastsætter bestemmelserne i stærkstrømsreglementet og således bærer det parlamentariske ansvar for bestemmelsernes indhold på samme måde som for indholdet af andre bekendtgørelser, som udfærdiges i henhold til bemyndigelser i lovgivningen. Dette kompetenceforhold bør opretholdes, fordi det svarer til hvad der gælder med hensyn til fastsættelse af sikkerhedsbestemmelser på andre områder, f. eks. efter arbejdsmiljøloven, færdselsloven, luftfartsloven etc.

Ministeriets departement råder ikke over personale med elektroteknisk sagkundskab, og man finder derfor, at der i forbindelse med revisionen af loven bør ske en indpasning af elektricitetsrådets tekniske og administrative personale i det sædvanlige administrative system ved oprettelse af et direktorat »Eltilsynet«, hvis chef udnævnes af ministeren og er ansvarlig for sin embedsførelse over for ham.

Det må imidlertid anses for uhyre vigtigt, at de befolkningsgrupper, der i særlig grad berøres af de elektriske sikkerhedsbestemmelser, gennem deres organisationer får lejlighed til at fremkomme med indstillinger og forslag om indførelse af nye eller ændrede bestemmelser. Oprettelsen af et direktorat betyder derfor ikke, at de rådgivende og kontrollerende beføjelser, som elektricitetsrådet og DEMKOs bestyrelse hidtil har udøvet, kan undværes. Det foreslås derfor at oprette et nyt rådgivende organ, »Elrådet«, bestående af repræsentanter for de organisationer, hvis interesser berøres af loven, samt repræsentanter for forbrugerne. Under hensyn til de berøringsflader, der består mellem elektriske sikkerhedsspørgsmål og arbejdsmiljøspørgsmål, findes det hensigtsmæssigt, at også arbejdsministeriet udpeger et medlem af rådet.

Elrådet skal virke som rådgivende såvel overfor ministeren som over for eltilsynet og skal endvidere følge tilsynets administration. Rådets beføjelser skal sikres ved en lovbestemt pligt for ministeren og direktøren for eltilsynet til at høre rådet, forinden der fastsættes nye bestemmelser i henhold til loven.

Inden for de sidste ca. 10 år har der gang på gang været vanskeligheder i forbindelse med kontrollen med elektrisk materiel, idet DEMKO ikke har været i stand til at gennemføre de nødvendige